

Nadace OKD pomáhá už deset let

Karolina Preisingerová, ředitelka NOKD.

Je to má srdcovka, osobně se vynasnažím, aby stále sledovala svůj cíl, říká nejdéle působící členka týmu

KARVINÁ – Největší nadace na území Moravskoslezského kraje a jedna z nejvýznamnějších v rámci celé České republiky vznikla 25. ledna 2008. Od samého začátku v ní působí Karolina Preisingerová, jež se časem stala její ředitelkou. Při příležitosti jubilea jsme ji proto požádali o rozhovor.

Nadace OKD má výročí, jaká je dnes?

Hlavně je o deset let starší. Což však vůbec není na škodu, protože je zkušenější a stala se pro mnoho organizací významným finančním partnerem nejen v hornickém regionu. Nastartovali jsme spoustu projektů, které si už nyní žijí vlastním životem. Někdy je potřeba dát příležitost prvotním myšlenkám, které se sice zprvu zdají být odvážné, jelikož nikdy nevíte, co z toho může vzniknout. A takových životabudičů jsme rozdali už několik. Neziskové organizace nám dávají důvod, aby nadace stále sledovala svůj cíl. Osobně se o to budu snažit, vždyť nadace je má osobní srdcovka.

Co bylo vůbec smyslem jejího vzniku?

Prvotní myšlenka založit nadaci padla na půdě našeho zřizovatele – společnosti OKD. Firma s dlouholetou tradicí a silnou vazbou na náš region, chtěla přinést novou perspektivu

vu a zejména světové standardy obvyklé v mezinárodním podnikatelském prostředí. Odtud byl už jen krok k definování vlastní politiky společenské odpovědnosti. Ke zřízení firmní nadace. Od té se očekává, že prostředky získávané od jednotlivých dárců svědomitě, systematicky a nanejvýš transparentně rozdělí ve prospěch těch nejlepších projektů. Mezi ty, kteří to nejvíce potřebují. Tento úkol naše nadace stále plní a neupustí od něj ani v budoucnu!

Kolik a jakých projektů už podpořila?

Mýma rukama prošlo přes 2300 podpořených projektů a každý z nich byl něčím výjimečný a potřebný. Největší část podpory vždy směřovala na pomoc nemocným a lidem s handicapem. V této oblasti bohužel nebude nikdy tolik prostředků, aby se vyhovělo všem žádostem. Na co se ale nadace také ve velké míře orientuje, jsou volnočasové aktivity pro děti či seniory. Rádi děláme radost a rozdáváme úsměv, toho není nikdy dost. Přála bych vám zažít tu atmosféru u neziskových organizací, to ani nelze přenést na papír. Tolik nadšených a spokojených seniorů, dětí, hendikepovaných i samotných představitelů neziskovek! Je tady velká parta dob-

rych lidí, kteří se snaží alespoň něco málo přispět k lepšímu a spokojenějšímu životu u nás. A v případě Nadace OKD to zase nebylo tak málo, od jejího vzniku neziskové projekty podpořila částkou téměř 313 milionů korun, což je už pořádný balík...

Na co je nadační tým nejvíce pyšný?

Musíme si uvědomit, že lidé, kteří v neziskovkách pracují, většinou nad rámec svého volného času, na úkor vlastní rodiny, si zaslouží osobní přístup. Proto nejsme žádní úředníci, ale spíše partneři, na něž se mohou vždy obrátit. Snažíme se neziskovkám od samého začátku pomoci s přípravou žádosti, propagací projektu, vyučováním a případnými změnami projektu. Také se držíme těchto hesel: Čím dříve začne řešit své problémy, tím dříve je bude mít vyřešené! a Nestrkej před námi hlavu do písku, my ti ji neukousneme! V tom vidím přidanou hodnotu nadace – osobní a individuální přístup k našim příjemcům. Za těch deset let jsme je už tak zprofesionalizovali, že dostali odvahu požádat i jiné instituce než jen Nadaci OKD. Nabízíme jim rovněž možnost vzdělávat se za velmi zvýhodněnou cenu prostřednictvím Neziskového inkubátoru, který sami pořádáme.

Našich neziskových organizací si velmi vážíme, protože dělají prospěšné věci pro děti, seniory, handicapované i ostatní obyvatele obcí a měst.

Jaké máte pocity z působení v nadaci?

Pamatuji si to jako by to bylo dnes, když se řešil vznik nadace. Už tenkrát jsem si říkala, jak skvělé by to bylo v ní pracovat. Přání bylo vyslyšeno, dostala jsem příležitost, za kterou jsem vděčná. Tehdy jsem měla pocit, že Nadace OKD nebude obyčejná, že bude výjimečná v tomto kraji a i v celé republice. Tak se také stalo a stále se s nadačním týmem snažíme udržovat cíl a podstatu, pro který byla založena. S odstupem času každý člověk začne přemýšlet nad smysluplností své práce. Já tuto otázku nemusím řešit, za mne ji vyřešil osud!

Co se dá říci k budoucnosti nadace?

Nadace OKD má před sebou zajisté spoustu výzev, a proto ji chci dopřát podobný osud, jako má nejstarší nadace v Česku - Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových. Ta byla založena stejný den jako Nadace OKD, stalo se tak 25. ledna 1904, před 114 lety. Náhoda? Nemyslím si. Posláni!

Nadace OKD bavila malé i velké na Hornických slavnostech v Karvině.

Barborce zůstal vloni stejný počet dětí

„Jedinci i firmy, které chtějí pomáhat, tady prostě stále jsou,“ zdůraznila předsedkyně spolku starajícího se o hornické sirotky

KARVINÁ – Nikdo nový nepřibyl! Tato skutečnost vyzvedávala při bilančování loňského roku předsedkyně Spolku svatá Barbora (SSB) Monika Němcová vůbec nejvíce. Na rozdíl od skutečnosti, kolik se na hornické sirotky dohromady vybralo na šachťácích.

Jaká byla činnost Barborky v roce 2017?

V minulém roce jsme s dětmi a maminkami - tak jak je to již naší tradicí - uskutečnili dvě společné akce. A to v úterý na Liščí mlýně ve Frenštátě pod Radhoštěm a v prosinci pak BarboRadování v Karvině. Nicméně musím konstatovat, že věk dětí, které podporujeme, se zvyšuje. A z toho logicky vyplývá, že společných akcí se jich účastní stále méně. Středoškoláci a vysokoškoláci mají již vyhraněné koníčky, takže pro ně je nejpodstatnější finanční

podpora ve studiu a volnočasových aktivitách.

Čeho si za toto období považujete nejvíce?

Určitě toho, že nám v loňském roce nepřibyl do Barborky ani jeden sirotek. Byli bychom rádi, kdyby tento trend pokračoval i nadále. Také nás těší, že děti s podporou Barborky dostudují a postaví se na vlastní nohy a dál už naši pomoc

nepotřebují.

Jací dárci přispívali na hornické sirotky?

Dárcové, pokud k tomu dají souhlas, zveřejňujeme pravidelně na našich webových stránkách. Určitě není „malých darů“ a každá koruna, která přijde na účet Barborky je nesmírně cenná. Ke všem našim dárcům se obracíme s velkými díky. Jsme moc vděční, že v množství různých chari-

tativních akcí a sbírek, si právě oni vybrali sirotky z Barborky, kterým chtějí pomoci. Vloni probíhaly opět tradiční šachťáky, kdy se na Barborku vybraly opravdu nemalé peníze. Bylo by ale z mé strany neslušné vyzvedávat konkrétní příspěvky, dary nejsou významné a nevýznamné, jsou to vždy počiny, jichž si nesmírně vážíme.

Také jsme navázali spolupráci například s Nadačním fondem Hrajeme si, který pro děti organizuje „malování“ s následnými dražbami obrazů. Vloni tato akce probíhala na karvinském magistrátu. Velmi milá podpora se nám také dostala od házenkářů Baníku Karviná. Ti nejen vybrali a darovali peníze dětem, ale nadále chtějí Barborku podporovat prostřednictvím loga na svých dresech. Prostě ti lidé i firmy, kteří chtějí pomoci a pomáhají, tady stále jsou!

Na co dává Barborka nejvíce prostředků?

Samozřejmě na vzdělání a vše co s ním souvisí. Tedy školné, učebnice, kroužky, jazykové kurzy, tábory a podobně. V březnu nás čeká výroční členská schůze a ta se bude určitě zamýšlet, zda ponechat pravidla finančních výpomocí stejná, či je změnit. Třeba právě s ohledem na vyšší počet starších dětí a jejich specifitější potřeby.

Monika Němcová (druhá zprava) s výborem spolku na karvinském BarboRadování.

Srdcaři podávali projekty doslova na poslední chvíli

KARVINÁ – Poslední z celkem sedmdesáti žádostí o minigranty doručených Nadací OKD v programu Srdcovka dorazila v pondělí 8. ledna ve 23:57 hodin – tedy přesně tři minuty před vypršením limitu. Pětašedesát z celkového počtu těchto projektů podali zaměstnanci OKD a zbytek pak zaměstnanci Green Gas DPB.

„Srdcaři se často zaměřují na děti a mládež. Není tedy divu, že většina žádostí zohledňuje potřeby volnočasových aktivit pro tuto cílovou skupinu. Minigranty chtějí potencionální patroni pro oddíly mladých hasičů, fotbalistů, florbalistů, hokejbalistů, tanečnic, gymnastek, cvičenců voltize ...“ informovala nadační administrativní referentka Kateřina Tůmová Blablová.

Další velká část žádostí byla spojena s aktivitami zaměstnanců v neziskových organizacích pracujících s hendikepovanými, kteří potřebují pomyslnou pomocnou ruku. „Tyto byly druhé nejčastější,“ upřesnila Tůmová s tím, že zbytek čítal aktivity samotných Srdcařů (hasičské spolky, kynologické kluby).

V letošní výzvě se objevilo mnoho nových Srdcařů a celkově dorazily o čtyři žádosti více, než v roce 2017. „Bohužel musím konstatovat, že jen málo patronů podává projekt s dostatečným předstihem. Většina z nich to nechává na poslední tři dny před skončením výzvy,“ podotkla referentka NOKD. Na její adresu přišlo od 4. prosince 2017 do 5. ledna 2018 jen osmadvacet žádostí. Zbytek si Srdcaři nechávali na první lednový víkend či poslední den.

Výsledky se žadatelé dozvědí v pátek 2. března.

Pro region: Přišlo 148 žádostí

O sedmáct žádostí více oproti loňsku zaznamenala Nadace OKD v letošní grantové výzvě v programu Pro region. Celkem se jich sešlo od moravskoslezských neziskových organizací, obcí a měst 148. „Nacházíme v nich projekty pro seniory a hendikepované, ale také rozvoj různých aktivit a zajímavých míst. Postupně je zpracováváme k hodnocení a musíme také přiznat, že zde nacházíme velké množství inovativních a hezkých nápadů.“ upřesnila nadační administrativní referentka Kateřina Tůmová Blablová. I v tomto programu si podle ní dali žadatelé na čas a své projekty ve smluvených dnech nekonzultovali. Poslední den výzvy odeslalo žádostí 81 uchazečů o granty!

A kolika dětem tedy aktuálně pomáháte?

Nyní máme v Barborce pětapadesát dětí. Jsou ve věku od dvou až do šestadvaceti let, respektive až do doby, kdy dostudují a postaví se na vlastní nohy. Z toho triadvacet dětí už chodí na střední či vysoké školy.

Vaše práce v Barborce jistě není jednoduchá, co vás těší a co trápí?

Vše kolem organizování je někdy nesmírně náročné. Například legislativa týkající se spolků je čím dál více složitější. Administrativa spojená s řízením Barborky je také komplikovaná – hospodaříme s penězi dárců a tudíž naše odpovědnost za to, nač budou peníze vydány, je velká. Ráda bych zde poděkovala všem ve výboru, revizní komisi i tajemnici za obětavou a smysluplnou práci.

A co mne těší? Skutečnost, že je stále kolem nás dost obětavých a neziskových lidí, kterým není osud dětí, jimž zahynul táta na šachtě, lhostejný. Těmto všem za děti z celého srdce děkuji!